

# РЕШЕНИЕ

№ 5763

гр. София, 12.02.2026 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 30.01.2026 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова**

**ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов**

**Жана Петрова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12957** по описа за **2025** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „РО - НИК - ЕМ - 2009”- ЕООД- [населено място], представлявано от управителя Р. Д. Т. чрез адв. И. М. срещу Решение № 3548/01.10.2025г. по НАХД № 3365/2024г. на СРС, 102 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 23-004159 от 16.10.2023г., издадено от директора на дирекция "Инспекция по труда" – С. – област, с което на основание чл. 416, ал. 5 вр. с чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева за нарушение на чл. 152 от КТ. Навеждат се доводи за незаконосъобразност на решението, като постановено при нарушение на материалния закон. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да отмени изцяло наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Ответникът – Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ С.-област, чрез процесуален представител оспорва жалбата. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение, че жалбата е неоснователна, а решението на СРС като правилно следва да бъде оставено в сила.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:

Във връзка с постъпили сигнали, служители от дирекцията на трудовата инспекция за Софийска област - свидетелките К. К. (на длъжност „главен инспектор” в дирекцията) и Г. Г. (на длъжност „главен инспектор” в същата дирекция), са предприели действия по проверка на обстоятелствата по спазване на правилата на КТ и на Закона за здравословни и безопасни условия на труд (ЗЗБУТ) на дружеството „РО - НИК - ЕМ 2009” ЕООД, в негов стопанисван обект - платен охраняем паркинг на [улица] столицата. Проверката на трудовата инспекция е осъществена на 29.06.2023г., 02.08.2023г. и на 03.08.2023г. - на място, в обекта на контрол (въпросния паркинг), както и на 10.08.2023г., 14.08.2023г. и 16.08.2023г. - в сградата на трудовата инспекция по повод изискани и представени от проверяваното юридическо лице документи.

При извършване на проверката са констатирани множество нарушения на трудовото законодателство, сред които: неизплащане в установения срок на уговореното трудово възнаграждение за месеците от септември 2022г. до юни 2023г. за редица служители на дружество; неопределяне на условията за отчитане на трудовия стаж на служител, придобит в друго предприятие; неопределяне на периода на отчитане на сумираното изчисляване на работното време; допусната продължителност на работната смяна над 12 часа при сумирано изчисляване на работното време; незапознаване на работници с Правилника за вътрешния трудов ред (ПВТР); неизплащане на обезщетение за неползван платен годишен отпуск, както и други нарушения на законовите правила. За констатираните нарушения е съставен Протокол за извършена проверка (ПВП) № ПР-2324725 от 16.08.2023г., като за отстраняване на нарушенията и предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях, са дадени съответни задължителни предписания по чл.404, ал.1, т.1 и т.12 от КТ.

Проверяващите служители на инспекцията по труда са установили, че „РО - НИК - ЕМ 2009” ЕООД, в качеството му на „работодател” по § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КТ, не е осигурило междудневна почивка, която да не е по-малка от 12 часа на В. И. И., работещ като „пазач - портиер” в горепосочения обект, като през месец юни 2023г. лицето е работило на 01.06.2023г. през целия ден, продължило е да работи на 02.06.2023г. и е сдало дежурство на 03.06.2023г. на колегата си Т. Т. - от наличната Книга за приемане и предаване на дежурства за обекта е видно, че В. И. И. е полагал труд на 01.06.2023г. като „трета смяна” на 4 (четири) часов работен ден, на 02.06.2023г. е продължил да работи и е сдал смяната на Т. Т. („втора смяна” на 8 (осем) часов работен ден) на 03.06.2023г., което нарушава изискването междудневната почивка да бъде най-малко 12 часа.

Съставен е акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 23-004159/16.08.2023г. за това, че дружеството в качеството на „работодател” (§ 1, т.1 от ДР на КТ) не е осигурило междудневна почивка, която да не е по-малка от 12 часа на работника В. И. И. (работещ на длъжност „пазач - портиер” в дружеството), който е работил целия ден на 01.06.2023г., продължил е на 02.06.2023г. и сдал смяната си на 03.06.2023г. на Т. Т., с което е нарушена разпоредбата на чл.152 от КТ. Въз основа на съставения АУАН, на 16.10.2023г. е издадено оспореното наказателно постановление издадено от директора на дирекция "Инспекция по труда" – С. – област, с което на основание чл. 416, ал. 5 вр. с чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда

(КТ) на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева за нарушение на чл. 152 от КТ.

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила – съответно на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, НП е издадено от компетентен административен орган, спазена е формата за съставяне на АУАН и НП, които съдържат всички необходими реквизити. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение, същото не съставлява маловажно нарушение по смисъла на чл.28 от ЗАНН, а наложеното наказание в минималния размер предвиден от закона за правилно определено.

Решението е постановено при спазване на материалния закон.

Фактите по случая са правилно установени от първоинстанционния съд, с оглед събраните по делото доказателства, районният съд е събрал необходимите гласни и писмени доказателства и въз основа на тях е приел, че процесното нарушение е безспорно доказано от обективна страна. Изводите на първоинстанционния съд кореспондират на установената правилно фактическа обстановка и се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция. Районният съд е провел съдебното дирене, въз основа на което е достигнал до правилен и несъмнен извод, че касационният жалбоподател е осъществил състава на вмененото му административно нарушение. Съдът е изложил подробни мотиви за безспорната доказаност и правилна квалификация на нарушението, както и за липсата на допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени процесуални нарушения.

Отговорността на касационния жалбоподател съгласно издаденото НП е ангажирана за нарушение на разпоредбата на чл.152 от КТ, според която работникът или служителят има право на непрекъсната междудневна почивка, която не може да бъде по-малко от 12 часа.

Безспорно и категорично е установено, че дружеството „РО - НИК - ЕМ - 2009“ ЕООД и В. И. са сключили трудов договор, между тях е възникнало трудово правоотношение, като В. И. е поел дежурство в обекта на 01.06.2023г. и е сдал това дежурство едва на 03.06.2023г., с което правото му на минимум 12 часа междудневна почивка, регламентирано в разпоредбата на чл.152 от КТ се явява нарушено.

Ето защо, настоящият касационен състав напълно споделя изводите на районния съд за доказаност на нарушението. Междудневната почивка се полага с цел възстановяване на силите и работоспособността на работника и съвпада с биологичния ритъм на живот. Разпоредбите на КТ относно продължителността на работното време и на почивките са императивни, като изключение се предвижда при стриктно спазване на визираните в кодекса ограничения. Тези разпоредби имат закрилен характер и неспазването им във всички случаи се квалифицира като грубо нарушаване на трудовото законодателство. Основна функция на работодателя, респ. на упълномощените от него длъжностни лица, е да следи за законосъобразното и правилно протичане на трудовия процес в предприятието, което очевидно в случая не е сторено - работникът В. И. е бил непрекъснато на работа в продължение на повече от два, при това последователни, дни (на 01.06.2023г. и на 02.06.2023г.).

Деянито не обуславя състав на маловажно нарушение, тъй като се касае за нарушение на просто извършване, от категорията на т.нар. формални нарушения, което се осъществява чрез бездействие. Правилно е приложена и санкционната разпоредба на чл. чл.414, ал.1 от КТ, като определеният минимален размер на имуществената санкция от 1 500 лева е обоснован и справедлив и ще допринесе за постигане целите, заложи в чл. 12 от ЗАНН.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са

допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и във връзка с чл.63д от ЗАНН, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 130 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК, Административен съд София-град, XV касационен състав

### Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3548/01.10.2025г. по НАХД № 3365/2024г. на СРС, 102 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 23-004159 от 16.10.2023г., издадено от директора на дирекция "Инспекция по труда" – С. – област.

ОСЪЖДА „РО - НИК - ЕМ - 2009”- ЕООД – [населено място], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Р. Д. Т., да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ - С. – област съдебни разноси по делото в размер на 130 /сто и тридесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.